

წყაროები – „ჩვენი ქრისტიანული ცხოვრება და მსახურება“

3–9 ივლისი

ღვთის სიზყვის საუნავე | ეზრა 4–6

„ხელი არ შეუშალოთ!“

w86 2/1 29, ჩარჩო ¶2, 3

„ღმერთი მთარველობდა იუდეველ უხუცესებს“

გადასახლებული იუდეველების სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ 16-წლიანი უმოქმედობის პერიოდი დაიწყო. წინასწარმეტყველებმა, ანგიამ და ზაქარიამ, იუდეველები გამოაცოცხლეს და ხალისი დაუბრუნეს, რომ ტაძრის მშენებლობა განეახლებინათ. თუმცა მალევე სპარსეთის უმაღლესი მოხელეები მათთვის ხელის შეშლას შეეცადნენ. „ვინ მოგცათ ამ ტაძრის მშენებლობის ... უფლება?!“, – ჰკითხეს მათ მშენებლებს (ეზრ. 5:1–3).

იუდეველების პასუხს გადამწყვეტი მნიშვნელობა ჰქონდა. თუ მგრებს შეუშინდებოდნენ, ფაქტია, მშენებლობა შეჩერდებოდა; ხოლო თუ დაუპირისპირდებოდნენ, შესაძლოა მაშინვე აეკრძალათ მათთვის საქმის გაგრძელება. უხუცესებმა (როგორც ჩანს, გამგებელი ზერუბაბელისა და მღვდელმთავარი იეშუას ხელმძღვანელობით) მოწინააღმდეგებს ფაქტიანი და ამავდროულად გონივრული პასუხი გასცეს – შეახსენეს მეფე კიროსის მიერ დიდი ხნის წინ გამოცემული ბრძანება ტაძრის აღდგენის შესახებ. უმაღლესმა მოხელეებმა გადაწყვიტეს, მეფის ბრძანების საწინააღმდეგოდ არ ემოქმედათ, რადგან იცოდნენ, რომ სპარსეთის დადგენილებები არ იცვლებოდა. ასე რომ, სანამ მეფე დარიოსი ოფიციალურ ბრძანებას გამოსცემდა, ტაძრის აღდგენითი სამუშაოები უკვე მიმდინარეობდა (ეზრ. 5:11–17; 6:6–12).

14–20 აგვისტო

ღვთის სიზყვის საუნავე | ნეომია 8, 9

ღვთის სიტყვის სიღრმეები

it „არამეული ენა“

რამდენიმე წლის შემდეგ, რაც იუდეველები ბაბილონის ტყველიბიდან დაბრუნდნენ, იერუსალიმში შეკრებილ ხალხს მღვდელი ეზრა კანონის წიგნს უკითხავდა, ხოლო ლევიანები მსმენელებს წაკითხულს განუმარტავდნენ. ნეემიას 8:8-ში ნათქვამია: „ისინი ხმამაღლა კითხულობდნენ ღვთის კანონს, თან ხსნიდნენ და განმარტავდნენ, რომ ხალხს გაეგო წაკითხული“. შესაძლოა ლევიანები ებრაულ ფრაზებს არამეულ ენზე თარგმნიდნენ, რადგან ბევრმა ებრაელმა არამეული უფრო კარგად იცოდა, ვიდრე მშობლიური ენა. ამის მიზრი ის იყო, რომ მათ არა-ერთი წელი დაჲყვეს ბაბილონში. ახსნასა და განმარტებაში შეიძლება ისიც იგულისხმებოდა, რომ მარტივი სიტყვებით გადმოსცემდნენ წაკითხულის არს მათთვის, ვინც იცოდა ებრაული. შედეგად, ისინი უკეთ ჩასწვდებოდნენ ღვთის აზრებს.

21–27 აგვისტო

ღვთის სიზყვის საუნავე | ნეომია 10, 11

მათ მსხვერპლი გაიღეს იეჰოვასთვის

w86 2/15 26

ჭეშმარიტი თაყვანისმცემლობის აღზევება!

სამკვიდროს დატოვება და იერუსალიმში გადასვლა, როგორც ჩანს, გარკვეულ ხარჯებთან იყო დაკავშირებული და არა-ხელსაყრელ პირობებთან შეგუებას მოითხოვდა. ამ ქალაქში ცხოვრება შეიძლება

საფრთხის შემცველიც ყოფილიყო. ამიტომ სხვების მხრიდან ქებას იმსახურებდნენ ისინი, ვინც მზადყოფნით გადადგა ეს ნაბიჯი. ბევრი ლოცულობდა, რომ მათ იეჰოვას კურთხევები არ მოჰკლებოდათ.

28 აბვისტო – 3 სექტემბერი

ღვთის სიტყვის საუნავე | ხევია 12, 13

აირჩიეთ მეგობრები, რომლებიც იეჰოვას ერთგულებისკენ წაგახალისებენ

it „ამონელები“

ტობიას ტაძრიდან განდევნის შემდეგ ხალხის გასაგონად ხმამაღლა წაიკითხეს კანონში ჩაწერილი სიტყვები: „იეჰოვას ხალხში ვერც ამონელი შევა და ვერც – მოაბელი“. მათ მაშინვე დაიწყეს ამ სიტყვების თანახმად მოქმედება (კნ. 23:3–6;

ნებ. 13:1–3). ეს აკრძალვა დაახლოებით 1000 წლით ადრე დაიწერა, რადგან ამონელებმა და მოაბელებმა ხელი არ გაუმართეს ისრაელებს, როცა აღთქმულ მიწას უახლოვდებოდნენ. ზემოთქმულ სიტყვებში იგულისხმებოდა, რომ ეს ერები ვერასდროს გახდებოდნენ ღვთის ხალხის ნაწილი და ვერ ისარგებლებდნენ სრულად იმ უფლებებით, რაც ისრაელებს ჰქონდათ. რა თქმა უნდა, ეს იმას არ ნიშნავდა, რომ ამონელებსა და მოაბელებს არ შეეძლოთ ისრაელებს შორის ცხოვრება, მათთან ურთიერთობა და იმ კურთხევების მიღება, რომლებსაც იეჰოვა თავის ხალხს აძლევდა. ამას ადასტურებს დავითის გამორჩეული მეომრის, ცელეკისა და მოაბელი რუთის ისტორიები (რო. 1:4, 16–18).

